

niær Gevinst. Det vilde ogsaa være meget letsindigt at anbringe saa store Midler i saadanne Plantager, som ikke er helt billige at anlægge, hvis det var gjort af økonomisk Beregning. Man ved kun, at det giver Udgift, men ikke, om det giver Indtægter.

Nu er Forholdet det, som det blev fremhævet stærkt baade af den ærede Forslagsstiller og det ærede 13de Medlem for 5te Kreds, at den pekuniære Ydeevne hos mange af dem, som har ment at kunne bringe dette Offer for Samfundet, ikke længere er saa stor, og at Byrderne er blevet større, og at man derfor maa staa overfor — hvad jeg kan bevidne, efter hvad jeg har erfaret fra forskellige Sider —, at adskillige af disse Besiddere ikke blot vil undlade at anlægge nye Plantager, men maa gaa fra de bestaaende, fordi de ikke kan bære de forholdsvis betydelige Skattebyrder derved. Dette vilde være et nationalekonomisk Tab, ogsaa for de paagældende Kommuner. Jeg kan ganske sympatisere med, at man særlig under Hensyn til Tidsforholdene netop nu griber ind paa dette Omraade. Hvad Kommuneskatterne af disse Plantager angaar, kan jeg udtale, at min ærede Kollega Indenrigsministeren ogsaa staaer sympatisk overfor Forslaget og gerne vil være med til en Forhandling derom ligesom jeg. Jeg maa dog advare imod, hvis der skal være Udsigt til at gennemføre Forslaget i denne Samling, at man strækker det ud over det Omraade, som det omhandler. Hvis man vil benytte det til at tage Ejendomsskylden og Kommuneskatten op til Revision og gennemføre videregaaende Skattefritagelser eller lignende, tror jeg ikke, der vil blive nogen Lov ud af dette Forslag i Aar. Det kan der kun blive, hvis man tager Sigte paa dette bestemte Omraade, som er noget for sig. Jeg tror, at der ellers utvivlsomt truer Lovforslaget en Fare.

Der er Punkter i Lovforslaget, hvor jeg mener, der kunde være Rimelighed for Ændringer. Jeg staaer lidt tvivlende overfor det praktiske i at regne de 60 Aar for hver enkelt Del af Plantagen fra det Aar, hvori denne Del af Plantagen blev tilplantet. Det er jo let nok at konstatere i Fremtiden, men jeg gaar ud fra, at Loven skal have tilbagevirkende Kraft, og for ældre Plantager er det maaske ikke altid saa let — det vil kunne volde Tvivlsmaal og er maaske ikke helt praktisk. Jeg vilde være mere tilbøjelig til at tage runderne paa det og give Skattefriheden for Plantagen i et

vist Aaremaal fra Plantagearbejdets Paa-begyndelse. Det er jo imidlertid noget, man vil kunne tale om.

Jeg skal altsaa paa egne og Indenrigsministerens Vegne tilsige vor Bistand til at føre Lovforslaget igennem og vor Sympati for dets Formaal.

Forslagsstilleren (Hauch): Jeg skal først udtale en Tak for den venlige Modtagelse, som dette lille Lovforslag har faaet, først og fremmest af den højtærede Finansminister og gennem ham af den højtærede Indenrigsminister. I øvrigt har jo de ærede Medlemmer, der har ført Ordet for de forskellige Partier, saa ganske aabenbart i deres Udtalelser tilkendegivet Sympati med Gennemførelsen af de Tanker, der ligger i Lovforslaget. Jeg har dog et Par Bemærkninger at gøre til de ærede Ordførere og da først og fremmest til det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Jensen [Aale]), der gjorde opmærksom paa, at der var noget mærkeligt i, at man saa hurtigt efter Gennemførelsen af Ejendomsskyldloven kunde komme med Forslag om Ændringer deri. Dertil skal jeg svare, at Lovforslagets Fremkomst er ikke foranlediget af Statsbeskatningen af disse Plantager, men netop af Kommunebeskatningen; og dersom Forholdene med Hensyn til Kommunebeskatningen ikke havde ligget, som de ligger, havde man sikkert ikke rejst Spørgsmaalet nu. — Det ærede Medlem fremdrog Spørgsmaalet om Hedeopdyrkning i Forbindelse med Spørgsmaalet om Beplantning. Jeg er i og for sig ikke uenig i de Synspunkter, som det ærede Medlem gjorde gældende angaaende den Stilling, Samfundet bør tage overfor Hedeopdyrkere, men jeg bemærkede den højtærede Finansministers Udtalelser om det farlige i her at inddrage andre Spørgsmaal, og jeg ser selv klart, hvor farligt og vanskeligt det vil være. Jeg skønner ogsaa af den Sympati, som det ærede Medlem i det hele gav Udtryk i sine Udtalelser, at det heller ikke kan være det ærede Medlems Mening at drage disse Spørgsmaal ind i de kommende Udvalgsforhandlinger. I øvrigt maa man i denne Forbindelse ikke glemme, at der er den meget væsentlige Forskel paa Hede, som dyrkes op til Agerland, og Hede, der beplantes, at Opdyrkingen meget hurtigt giver et økonomisk Resultat, hvorimod Tilplantningen maa vente paa det økonomiske Resultat gennem Slægtled, og det er vel overhovedet i mange Tilfælde tvivlsomt, hvorvidt der nogen Sinde bliver et økonomisk Resultat for de Mennesker, som har sat